

Publicerad 2014-12-30 22:50 av VackrareÄnLivet

Om natten är jag ensam

Som den mörka nattens svarta ros besöker du mig när solen slocknat för dagen. Du fyller då min trötta själ med en djup och intensiv saknad. På dagen när solen är vaken och livets vackraste är vid liv. Då vet jag att du är svart. Då svävar aldrig tankarna iväg till dig. Men just om natten då allt är mörkt och livlöst. Då får jag för mig att du är röd och vacker. Då vill jag känna dig. Men det finns ingen vacker ros kvar. Bara en svart stjälk med hundratals sylvassa rosentaggar. På morgonen när jag vaknar då ser jag det. På morgonen är du ett minne blott. Men de gröna rosentaggarna som sitter kvar i mitt hjärta. Dem hoppas jag att någon en dag med den ömmaste kärlek kommer att älska bort. Så att olycklig kärlek och tvivel blir ett minne blott.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VackrareÄnLivet med Poeter.se id #48593 innehar upphovsrätten